

Meester Guido

‘Mijn oudste leerling is 100 jaar’

Het klaslokaal van meester Guido ligt niet op school, maar in het rusthuis vlakbij. Jong en oud ontmoeten elkaar voortdurend en ontwikkelen een intense band. Ze krijgen zelfs elke week samen les. “Dat is voor mij geen extra inspanning. De rusthuisklas is gewoon een andere context, een omgeving die kinderen veel meer kansen biedt. Hier kom ik tot de essentie van lesgeven.”

“Het begon uit noodzaak”, vertelt Guido. Tijdens verbouwingen in de school vond het zesde leerjaar van de basisschool in Vinkt onderdak in het woonzorgcentrum naast de school. De ergotherapeute van het centrum kwam met het idee: “Doen we iets samen met bewoners en kinderen?” “Voor mij was het een groeiproces,” erkent Guido. “We zijn gestart met iets dat ik graag doe: spreekbeurten. De bewoners vormen een écht publiek voor de kinderen, dat werkt heel goed. Ik speel in op hun reacties: Was het duidelijk? Luid genoeg? Niet te snel? Kinderen leren hier meer uit dan als ik die feedback allemaal zelf geef.”

Oud leert jong, jong leert oud

Ondertussen zijn we zes jaar verder. De school is al lang verbouwd maar de rusthuisklas is gebleven. Wat jong en oud er samen van en met elkaar leren, dat wil niemand nog kwijt. In duo met een bewoner vragen oplossen bij een spreekbeurt of leerwandeling, samen tekenen of samen aan de slag met digitale media, voor

de leerlingen van meester Guido is het heel gewoon. “Als we leren over het menselijk lichaam en Carlos vertelt over zijn pacemaker, begin ik over de werking van het hart. Wees maar zeker dat dit blijft hangen bij de kinderen.” Enkele bewoners volgen zelfs mee spelling, hoofdrekken of Frans en zijn daar best sterk in. “Op die momenten komt de essentie van lesgeven boven. Ik laat alle toeters en bellen vallen want ik wil die mensen ook mee hebben. Zij maken oefeningen in een simpel schriftje, werkboekjes zijn veel te druk.”

Het zijn de kinderen die de bewoners opzoeken in hun kamer en uitnodigen om mee te doen met een activiteit. “We bouwen dat stap voor stap op. Ik toon hen hoe het kan en we oefenen via rollenspel hoe ze kunnen reageren op situaties.”

Krachtige leeromgeving

Niet alleen het zesde leerjaar, ook de andere klassen doen activiteiten met de bewoners. “Samen verjaardagen vieren, turnen, voorlezen, tuinieren ... Collega’s nemen schitterende initiatieven.” De bewoners genieten van de dynamiek, de kinderen krijgen volop kansen om hun sociale vaardigheden te ontwikkelen. “Je kan het met geen enkele toets meten maar in een jaar tijd gaan ze twee jaar vooruit.” zegt Guido trots. “Zorgen voor anderen, empathie, omgaan met mensen met een beperking, dood, rouw en verdriet, hier zijn dat geen verhaaltjes uit een leerboek, hier is het levensecht.” Hoe hij het bolwerkt? “Mijn arbeidsvreugde is verdubbeld,” klinkt het enthousiast. “Hier ervaar ik de echte zin van lesgeven. Lesgeven draait niet om de pure leerstof. De leerstof is een middel om kinderen te leren denken en te vormen als persoon. De leeromgeving van de rusthuisklas is er boenk op!”

TEKST
Isabel Rots

FOTO
Christelle Goeteyn

Meer weten? Meester Guido en ergotherapeute Jolien ontwierpen samen met In4care en uitgeverij Die Keure een brochure (8 blz.). Het is een inspiratiebron met praktijkvoorbeelden, do's-and-don'ts en tips voor het organiseren van intergenerationele activiteiten. Voor meer info kan je mailen naar info@rusthuisklas.be.

'Je kan het met geen enkele toets meten
maar in een jaar tijd gaan ze twee jaar vooruit.'

'Hier ervaar ik de echte zin van lesgeven.
De leeromgeving van de rusthuisklas is er boenk op!'

